N°. 12.

BREDASCHE Staat-, Letterkundig- Nieuws- COURANT en Wetenschappelijk Blad.

Dingsdag den 18 Januarij.

BUITEN GEWOON TE ZEGEL

NEDERLANDEN.

Breda, den 17den Januarij.

Het hoofd-kwartier van den generaal *van Geen* bevindt zich nog te *Vucht*, doch zal waarschijnlijk naar *Eindhoven* verplaatst worden. Dit leger is in dezelfde positie gebleven, sedert de aankomst van een adjudant van den prins *Frederik*, die, zoo het schijnt, de order heeft aangebragt, om het verder voorwaarts rukken van het leger tot nader order te staken. Men zegt, dat deze order het gevolg is geweest van eene ontvangene tijding, van het congres te *Londen*, waarbij het Belgische leger onder de bevelen van den generaal *Daine* insgelijks last zou hebben bekomen om, vóór den 20sten dezer, alle positien, die het thans om de vesting *Maastricht* bezet, te verlaten en terug te gaan in die, welke hetzelve den 20sten November ingenomen had.

— Daar zijn stellige berigten ontvangen, dat de vijand alle plaatsen, welke het leger zou moeten doortrekken, om zijn togt tot Maastricht te vervolgen, sterk bezet en versterkt had. Overal waren barricades gemaakt, en men had zich tot eenen hardnekkigen wederstand voorbereid. De troepen van het leger waren hiervan bewust, en dit had hunnen moed aangevuurd, daar de overwinning derzelve, des te meer palmen in den zegekrans zoude hebben gevlecht. Ook waren er dien ten gevolge maatregelen genomen en orders uitgevaardigd, tot het doen aanrukken van zwaarder geschut, dat reeds te *'s Bosch* moet zijn aangekomen. Uit *Goringhem* was er insgelijks eene batterij in aantogt, zoodat het leger weldra van eene groote menigte geschut zal voorzien zijn, dat alle moeijelijkheden, die den vijand onze troepen in den weg zou kunnen leggen, overwinnen kan. In het geval van voorwaarts rukken, zal men echter veel voorzigtigheid moeten in acht nemen, om Noord-Braband niet te ontblooten, als wanneer men later waarschijnlijk hetzelfde met Breda zoude kunnen gebeuren, wat nu met Maastricht bedoeld wordt. Wij vernemen evenwel met genoegen en ter geruststelling der vreesachtige gemoederen, dat het plan tot de voorgenomen expeditie, met veel beleid is gevormd, zoodat, bij een onverhoopt en onverwachts *echec*, de vijand op alle punten in toom kan gehouden worden.

De *voorhoede* wordt nog door den generaal *Boreel*, *het centrum* door den hertog *Saksen Weimar* en de reserve door den kolonel *Klerks* gekommandeerd. De twee infanterie-brigaden staan onder het bevel van de kolonels *Sprenger* en *Favauge*, en de zware kavallerie onder dat van den generaal-majoor *Post*. De gezamenlijke artillerie van het geheele leger wordt door den kolonel *List* gekommandeerd.

— Het *Journal de la Haye* plaatst eenen brief uit Maastricht van den volgenden inhoud:

» De rondom onze stad liggende dorpen zijn opgepropt met Belgische soldaten, welke de dorpelingen genoodzaakt zijn, op hunne kosten te onderhouden. Zij dwingen de boeren om hen vruchten, hooi, stroo, slagt-vee, boter, citroenen, suiker, wijn, jenever, dekens, handschoenen, steenkolen, ena, te leveren. Het aantal der Belgische troepen in onze omstreken beloopt 4000; maar de landbewoners worden genoodzaakt, om opgemelde waren in zulk eenen overvloed te leveren, dat er 20,000 mede onderhouden zouden kunnen worden. Kortom alles zal binnen kort opgegeten, en onze lieden dood arm geworden zijn. In de afgeloopene week hebben onze Belgische patriotten vier menschen dood geschoten, waaronder eene moeder met haren zoon, om dat zij niet spoedig genoeg voldaan hadden aan de onbeschofte rekwisitien, waardoor het geheele land rondsom de stad uitgeput wordt.

Wij lezen in de staats-courant van heden:

» Volgens berigten van den heer generaal-majoor *Dibbets*, opperbevelhebber der vesting Maastricht, van den 9sten dezer, langs een bijzonderen weg ontvangen, was die bevelhebber, op dat tijdstip, geenszins ongerust voor de ondernemingen van den vijand tegen die plaats, en overtuigd dat de maatregelen van verdediging zoodanig waren genomen, dat de vesting in zijne handen zoude blijven. De generaal maakt daarbij gewag van drie uitvallen, welke door het garnizoen gedaan zijn, doch waarvan de bijzonderheden tot dus verre niet bekend zijn geworden, [illegible] leiden, dat die in ons voordeel hebben plaats gehad, voegt de generaal er bij voegt: » dat die van een gewenscht gevolg waren, het » moreel van den soldaat zijn geweest, zoo dat, wanneer het vijandelijk geschut zich laat hooren, de strijdlust onzer soldaten » zich terstond openbaart.

» De vijand is steeds bezig batterijen op te werpen en doorgravingen te maken, deze laatsten vooral, zoo het schijnt, tegen » de kolonne van den Hertog van Saksen-Weimar, die men verwacht.

» Alles is hier rustig.

» De denkwijze der burgers is over het algemeen zeer verbeterd; » zij hebben hunne ware belangen beter leeren inzien en houden » zich meer bezig met het bewaren van rust en inwendige veiligheid, dan met staatkundige onderwerpen."

— Sedert de schermutseling op den straatweg voor Arendonk, zijn er geene vijandelijkheden meer in het 4de district van Zeland gepleegd. Het 5de district is thans mede daartegen beveiligd, zijnde de steden Hulst, Axel en Sas van Gent, dezer dagen, van garnizoen voorzien geworden.

— Eergisteren avond zijn hier weder binnengekomen een detachement grenadiers, komende van 's Hage en een detachement [illegible] siers, komende van Haarlem, beide [illegible] verblijf te hebben gehouden, zijn gisteren morgen met het [illegible] vertrokken.

— Men heeft particuliere berigten ontvangen, [illegible] wordt, dat men in Brussel werkzaam was, om het nationale congres uit een te drijven, en het volk voornemens geuit had om zich zelven eenen Vorst te verkiezen. Voor de echtheid dezer tijding kunnen wij echter niet instaan.

— Wilt gij een staaltje van hetgeen men thans *onderwijs der verlichting en der beschaving* noemt? Leest het dagblad *le Temps*, onder de oogen en met medewerking van twee en zestig fransche afgevaardigden geschreven, hetwelk zelfs den titel van *Dagblad der verlichtings-vorderingen* heeft aangenomen, en gij zult in hetzelve vinden, dat koning *Willem* zijne kroon verliezen moet, en waarom? . . . Omdat hij *oprecht gelooft is.*

— Wij hebben reeds gezegd, dat er te Antwerpen en te Gent, petitien in omloop zijn, om den prins van Oranje tot vorst te verzoeken. De heer *van Maanen*, procureur-generaal, heeft waarschuwingen aan de rekestranten gezonden, in welke hij hen verwittigd, dat hij het teekenen dezer petitien als hoog verraad beschouwt en de onderteekenaren raadt, om hunne onderteekeningen van dezelve af te schrappen.

— De *Belge*, die, gelijk wij in ons laatstvorig nommer gemeld hebben, het toevlugts-blad van *de Potter* geworden is, blijft zich steeds voor een gemeenebest verklaren, en is deswegens in openbaren oorlog met den *Courrier*, die de constitutionele monarchie en het congres verdedigt. De *Belge* dan noemt den heer *Rogier*, lid van het provisioneel bestuur, zonder den minsten verbloemd *eenen tiran.*

— Eenige belgische dagbladen, echte tolken van het *Jacobinisme*, volgen *le Globe* na en leeraren hunne lezers, dat de tijd des Christendoms heeft opgehouden, en dat er leeraren van een nieuw geloof noodig zijn.

— Don *Juan van Halen*, die langen tijd vergeten [illegible] is van voornemen, eene brochure over de gevechten [illegible] en over het hem aangedaan proces in druk uit te [illegible]

— Volgens berigten uit het Zuiden van Frankrijk zouden aldaar geruchten in omloop zijn, dat de Hertog van [illegible]

generalissimus der spaansche troepen benoemd was. Zulks zoude, onder anderen moeten blijken uit eene proclamatie, door de Hertogen *de Duras* en *de Blacas* onderteekend.

Zeker is het, dat er in het *Zuiden* van Frankrijk vele toebereidselen tot verdediging gemaakt worden. Dagelijks komen er te Perpignan aanzienlijke transporten, alsmede vele troepen der artillerie en genie aan. De Maarschalk *Soult* schijnt niets te zullen verzuimen om die grenzen in een' behoorlijken staat van tegenweer te stellen.

— De *Courrier* (echter niet meer *des Pays-Bas*) van den 14den dezer, ons toevallig in handen gekomen, behelst het volgend *natuurlijk zeer waarachtig* legerberigt:

» Wij hebben de tijding ontvangen, dat een gedeelte van het korps vrijwilligers, die, op de grenzen tusschen Antwerpen en Breda gekantonneerd liggen, als mede eenige *bataillons* troepen van linie, verleden Woensdag, last hebben bekomen, om voorwaards tegen Breda op te rukken. Deze beweging heeft zonder tegenstand plaats gehad. De volontairen en linie-troepen zijn, onder den *duizend maten* herhaalden kreet van *leve de vrijheid!* op marsch gegaan en dat klein leger heeft reeds eenige mijlen op het Hollandsch grondgebied voort gerukt, zonder eenige hindernis te ontmoeten. Het schijnt, dat het grootste gedeelte des legers van Koning *Willem*, die in Noord-Braband gekantonneerd lagen, naar Maastricht getrokken zijn, om die stad *te ontzetten* en alzoo Breda *ongedekt* hebben gelaten.

» Indien wij de in omloop zijnde geruchten geloovon mogen zijn er 500 stormladders bij onze troepen voor Maastricht aangekomen; heden (de datum wordt niet gemeld) zou er storm geloopen worden.

» Dingsdag in den namiddag is er eene heftige kanonnade in de rigting van Maastricht gehoord. De vesting heeft op onze arbeiders aan *de loopgraven* geschoten."

En zulke berigten vinden bij den onwetenden Brusselaars, bij den domsten berg geloof!

— Z. M. de Koning van Denemarken heeft Glucksladt tot eene vrijhaven verklaard.

— De jongste Londensche berigten zijn van den 11den. De zaken in Ierland nemen dagelijks eene dreigender houding aan, zoo dat de regering er op schijnt bedacht te wezen, om tegen *O'Connell* de aanstoker van alle die onlusten, krachtdadige maatregelen te nemen. De Onder-Koning van Ierland heeft reeds een begin daarvan gemaakt met, bij eene proclamatie, de nieuwe door *O'Connell* uitgeworpen maatschappij, tot bewerking van de afscheiding der beide eilanden, ontbonden. Alle uit België te Londen [illegible] kwamen daarin overeen, dat de partij voor den Prins van Oranje zich aldaar meer en meer doet gelden. Daar waren te Londen niet minder dan drie agenten van vreemde mogendheden, belast met het aankoopen van wapenen en krijgsbehoeften.

— Sedert een paar dagen ontbreken onze gewone Fransche papieren en brieven ons weder.

BRUSSEL, den 14den Januarij.

Alhier is in omloop de navolgende uit Parijs (naar men zegt) gekomen nota:

» Thans geen oorlog. Thans om den uitslag der conferentien van Londen afwachten. Frankrijk is gereed. Indien de Oranje- of Coburgsche partij zegeviert, komen wij met 50,000 man bij u; dit is meer dan noodig, om te beginnen. Maar, wij herhalen het, Frankrijk wil geen oorlog."

Extract uit het verslag van de zes en veertigste zitting van het nationaal congres, gehouden op den 13 Januarij.

Bij de lezing der notulen van de vorige zitting (*waarvan ons slechts een zeer onvolledig verslag is toegekomen*), verwekte de zinsnede, betrekkelijkheid tot de orde roepen van den heer *Maclagan*, welke zich, in weerwil van de plegtige beslissing van het nationaal congres, [illegible] had, van den prins van Oranje te spreken, eenige bravo's.

Na het lezen van eenige petitien, onder anderen van eene van twee en dertig Belgen van de Israelitische godsdienst, verzoekende dat hunne rabbijnen door den staat betaald mogen worden, trok de heer *Pirson* zijne, in eene der vorige zittingen gedaan voorstel tot het beginnen van den oorlog, terug, zeggende bij die gelegenheid:

» Toen ik U. voorstelde, om de vijandelijkheden tegen de Hollanders te hervatten, meende ik, dat de kwestie alleen tusschen hen en ons moest beslecht worden; thans ben ik zeker, dat, indien de schikkingen te Londen niet spoedig op eene vriendschappelijke wijze afloopen, de oorlog in Europa algemeen zal worden. Eene dergelijke verantwoordelijkheid schrikt mij af; ik vrees niet het te zeggen." (1)

(1) Als of de heer Pirson hierbij veel in den oorlog of vrede van Europa te zeggen zal hebben.

De graaf *d'Aerschot*, lid van het diplomatiek comité, las vervolgens drie stukken, denzelfden morgen ten tien ure ingekomen. Zijnde, 1o. eene nota van de commissarissen van het belgische gouvernement bij het congres te Londen, de heeren *van de Weijer* en graaf *Vilain XIIII*, betrekkelijk het openen der Schelde; 2o. eene dergelijke nota over de grensscheiding tusschen Holland en België en 3o. een brief van den heer *van de Weijer* alleen.

De eerste nota, gedagteekend Londen, den 4den Januarij, is aan lord *Palmerston* gerigt. Commissarissen verklaren in dezelve aan den lord, dat het gedrag des Konings van Holland, betrekkelijk de uitvoering van den wapenstilstand, niet den minsten twijfel aangaande de oogmerken van dien vorst overlatende, er geen ander punt kan behandeld worden, voor dat de voornaame voorwaarde van de wapenschorsing, de opening der Schelde namelijk, door Z. M. den koning van Holland vervuld is.

Hier verheffen de commissarissen hemel hoog de goede trouw der Belgen in het vervullen en naleven der voorwaarden dier wapenschorsing, zoo [illegible] zijn het gansche grondgebied van Holland thans, voor het grootste gedeelte, in handen der troepen van de onafhankelijkheid zijn zullen.

De oorlog is dreigend, vervolgen de commissarissen. Zoo dezelve uitbarst, indien de natuurlijke loop der terugkaatsing er van gevolen, zoo is de schuld daarvan alleen aan den vorst (den koning van Holland), welke eene dappere en edelmoedige natie (de Belgen) heeft uitgetart, eene natie, die te fier is, om als zwak genoeg te worden aangemerkt, om de zaak bij zulk een punt van belang te laten berusten. De commissarissen eindigen met lord *Palmerston* het dringend te herhalen, dat zij verder in niets zullen treden, voor dat de Schelde geopend is.

De tweede nota van commissarissen voormeld is onmiddelijk aan de vijf gevolmagtigden der groote mogendheden gerigt en van den 6den Januarij gedagteekend. Bij dezelve herhalen de heeren *van de Weyer* en *Vilain XIIII* de reeds vroeger van wegens België gedane vordering van landen en steden, zijnde het voormalig Staats-Vlaanderen, Maastricht en de geheele provincie Limburg.

Omtrent Staats-Vlaanderen zeggen zij onder anderen, dat de Hollanders meesters van hetzelve, en derhalve van al de sluizen aldaar zijnde, naar willekeur, het voormalig Oostenrijksch Vlaanderen onder water zouden kunnen zetten; en dat de staat België, welke, door het nieuwe kanaal van Terneuze, met den mond der Schelde gemeenschap heeft, alle voordeelen daarvan verliezen zou, indien de linker oever der Schelde in de magt der Hollanders bleef.

Aangaande Limburg zeggen zij, dat dit groot hertogdom geenen van het koningrijk der Nederlanden [illegible] heeft uitgemaakt; dat de inwoners van Limburg, zoo wel als die der andere provincien, [illegible] den Koning Willem hebben afgeschud, dewelke dezelfs vertegenwoordigers belet heeft, in de vergadering der staten in 's Hage zitting te blijven houden; dat zij hunne afgevaardigden naar het nationaal congres hebben gezonden, dat zij, zoowel als de andere Belgen, voor de uitsluiting van het Huis van Nassau hebben gestemd en onder de beheersching dier familie noch kunnen, noch willen blijven.

Holland, zeggen zij al verder, is, door dezelfs rivieren, genoegzaam voor elke aanranding der Belgen beveiligd, zoodat het regtvaardig is, dat België, in de grensvestingen aan zijne kant, die zelfde veiligheid vindt, en men kan niet zeggen, dat dezelfs [illegible] eischen overdreven zijn, aangezien het zeer wel de broederschap, die het aan Noord-Braband verbindt, zou kunnen inroepen, welke belangen van akkerbouw en nijverheid, niet minder dan die van de godsdienstige gevoelens van het grootste gedeelte der ingezetenen alle denkbeeld van ineensmelting met Holland doen verdwijnen.

Zoo de afgevaardigde commissarissen, alzoo eindigt deze nota, eischen, dat België alzoo dezelfs natuurlijke grenzen hernieuwd, komt zulks door van daan, dat zulks voor de nationale eer en voor de onafhankelijkheid des lands van het hoogste belang is, alle welke anders zouden kunnen worden in gevaar gebragt door inwendige beroerten, die dezelfs belangen van koophandel en nijverheid zouden schaden van welke het echter niet alleen te lijden zou hebben, en zoodanig is te dien opzigte de drang der omstandigheden, dat de afgevaardigde commissarissen zich, tot kwijting van hunnen pligt, genoodzaakt zien, in het belang van hun land, een beslissend antwoord te verlangen, hetwelk zij, zonder verwijl, aan de vertegenwoordigers van het Belgische volk kunnen overmaken. (2)

Het derde, in deze zitting gelezen stuk is een brief van den heer

(2) Tot nog toe hebben wij niet vernomen, dat de gevolmagtigden der groote mogendheden zich zeer gehaast hebben, om aan deze vordering te voldoen, gelijk uit den volgenden brief van den heer *van de Weijer* ook blijkt. Dit neemt niet weg, dat de onbeschaamdheid, waarmede dergelijke vorderingen gedaan worden, verbazing moet baren.

van de Weijer aan den heer de Celles, vice-president, zonder dagteekening, die echter, uit de op de lezing er van gevolgde discussien, blijkt de 10de Januarij te zijn. Wij laten de voornaame zinsneden uit dien gantsch niet onbelangrijken brief volgen:

De heer van de Weijer begint met zich te beklagen over het voorstel van de centrale afdeeling, hetwelk buiten zijn weten gedaan is, om namelijk nog nadere commissarissen bij de gezanten der vijf mogendheden te zenden, ten einde deze, over de keuze van eenen Souverein te polsen, als waardoor de tegenwoordigheid van hem en van zijnen ambtgenoot te Londen noodeloos wordt en hij alzoo hoopt en verzoekt, dat het diplomatiek comité onverdeeld naar Brussel moge terug roepen.

Vervolgens zegt hij: » Het comité zal ongetwijfeld onze nota over de grenscheiding reeds ontvangen hebben (*zie hier boven*). Sedert het inzenden van dezelve is onze positie, met betrekking tot het congres, niet veranderd. De officiele wijze, om met het zelve gemeenschap te houden, is nog niet bepaald. Alles geschiedt door tusschenkomst van lord *Palmerston* en van prins *Talleyrand* die ons had doen verwittigen, dat wij ons gereed moesten houden. Daar hebben in de afgeloopen week drie conferentien tusschen de gesmagden der vijf mogendheden plaats gehad; maar wij zijn daarbij niet genoodigd geweest. Gisteren heeft lord *Palmerston* ons, *van wege de conferentie*, een protocol over het in acht nemen der wapenschorsing medegedeeld, hetwelk, voegde hij er bij, nog dien zelfden nacht naar 's Gravenhage en Brussel zou worden afgezonden. (3)

Het is van belang, vervolgt de heer *van de Weyer*, dat het gouvernement en het diplomatiek comité onderrigt zijn, dat wij van geene van laatstgemeld protocol noch officieel gehoord, noch genaderd zijn geworden, en dat derhalve dit protocol, hetwelk ons slechts door eene zeer oppervlakkige en snelle lezing bekend is, geenszins een gevolg van eene contradictoire deliberatie met ons, en mijnerzijds zonder de schaduw van dragen.

Het is intusschen, zoo vaart de heer *van de Weijer* al verder voort, van groot belang, dat het gouvernement zich voorbereid, om hoe eer hoe beter de zaak der schuld en der kolonien in overweging te nemen; niet, om daaraan met Holland een einde te maken, maar om te bepalen, welk deel België daaraan zou kunnen nemen, en om tevens schadeloosstellingen in geld voor Staats-Vlaanderen, Maastricht en omliggende streken te kunnen bieden, landen en plaatsen, die wij niet zonder opofferingen zullen bekomen, en waar wij thans bezit: wij geene ruiling in grondgebied hebben aan te bieden. Dat dan wij, of de commissarissen, welke het congres gelieft te benoemen, van stellige instructien worden voorzien. Onze eischen zijn niet voldoende en wij kunnen desaangaande niets voorstellen. Ons is van goederhand bericht, dat Holland reeds deszelfs meening, de schuld betreffende, aan de conferentie heeft te kennen gegeven. Het is derhalve hoog noodzakelijk, dat België de hare deswegens bepale.

Zoo, mijn heer, staan de zaken. De conferentien, die de gehoele week door, over de opheffing der blokkade bezig geweest is, heeft zich nog niet met de bepaling der grensscheiding kunnen bezig houden. Wij moeten dus wachten. Gij zult zekerlijk dat wachten weinig met het ongeduld der natie overeenkomstig vinden, maar dergelijke zwarigheden kunnen niet in eenen dag worden opgelost. Het diplomatiek comité en het gouvernement moeten overtuigd zijn, dat wij geen oogenblik verliezen.

Als P. S. tot dezen brief meldt de heer *van de Weyer*, dat prins *Talleyrand* hem, even te voren (*denkelijk, om den ongelukkigen van de Weijer te vertroosten*), gezegd had, dat de hollandsche commissarissen, even min als de belgische, bij de conferentien geroepen zijn geweest.

Deze notas en brief zullen worden gedrukt.

De deliberatien over de benoeming van buitengewone commissarissen, of zoo men wil over het voorstel der centrale afdeeling, of eindelijk over de keuze van eenen vorst (*want in dat congres gaat alles zoo verward toe, dat de leden eigenlijk niet regt weten, waarover zij deliberéren*), werden vervolgens voortgezet. Wij zullen deswegens kort zijn.

De heer *François le Hon*, van Doornik, verklaart zich voor *Gustaaf Wasa*, zoon des voormaligen Konings van Zweden, een prins, die in de school des ongeluks onderwezen is.

De heer *de Ram*, een afgevaardigde van West-Vlaanderen, wil wel commissarissen naar Londen, maar geenszins naar Parijs gezonden hebben.

De oude *de Séjan* (een lezers, als broeder *le Brulot*, uit de

(3) En waarschijnlijk door Sir *Henry Wellesley* (om voorzichtigheden) naar laatstgemelde stad overgebracht.

de Pottersche correspondentie, bekend) vond het onnoodig, om afgevaardigden, zoo min naar Parijs als naar Londen te zenden, aangezien het congres in beide plaatsen afgevaardigden had.

De heer *Masbourg*, afgevaardigde voor Luxemburg, wilde eenen inlander, uit de oude brabandsche familien gekozen, tot vorst hebben.

De abt *Verduyn*, van Gent, zeide: De strijd tusschen de diplomatie en de Belgische goede trouw is gunstig voor de laatste gewoest. Wij zijn van de diplomatie onafhankelijk; laat ons den kandidaat verkiezen, welken hadr het minst gelijkt; deze zal ons voorzeker het best betamen. Een inlandsch vorst zal mijne stem behouden, hoezeer ik plegtig verklaar, niemand op het oog te hebben, maar ik zal voor diegenen stemmen, die de meeste stemmen zal bekomen hebben.

De abt *Andries*, van Eeklo, in Vlaanderen, spreekt insgelijks tegen de diplomatieke streken, welke alleen strekken, om de Belgen tot het systema van 1815 terug te brengen. Hij wil niets van de diplomatie meer hooren, maar de vijandelijkheden tegen Holland herval hebben. Wij hebben, zeide hij, tot regt daartoe met ons bloed gekocht, zoowel als dat van eenen inlandschen vorst te verkiezen. De diplomaten, zegt men, willen zulks niet; maar de diplomatie braveren en alle volken zullen zich rondom onze vaan scharen.

De heer *Rebaulx* wilde geene commissarissen gezonden hebben. Holland had reeds over de schuld gesproken en de Belgen hadden daaromtrent nog niets gedaan. De belgische gezanten waren zelfs niet eens tot de conferentien toegelaten. De mogendheden willen de onafhankelijkheid in de keuze van eenen vorst juist zoo als *Figaro* de vrijheid der drukpers te Madrid beschrijft. (4) Wij kunnen eenen vorst naar onzen zin verkiezen, mits het noch die, noch deze, noch gene is, zoodat ons eindelijk eenen kandidaat overblijft, prins *Otto* namelijk, een kind, dat geenen anderen handel voordeel kan aanbrengen dan dien in zijnen eigenen schoot.

Na nog eenige vrij lange redevoeringen, waarin geene groote meerderheid besloten, geene verdere commissarissen naar Londen of Parijs te zenden en alzoo het vierledig voorstel der centrale afdeeling verworpen.

Nu wilde de heer *C. Rodenbach*, dat het national congres een hernoepelijk dag zou stellen, om zich met de keuze van een opperhoofd van den staat bezig te houden. De president echter meende, dat men zich allereerst met het budget behoorde bezig te houden. Dat bij meerderheid beslist zijnde, sprak de heer *de Brouckere*, chef van het comité van financien, nagenoeg als volgt:

» Het budget, dat reeds ingediend is, was naar den staat van vrede ingericht. Thans nu de oorlog met Holland zeer dreigende en het hoog waarschijnlijk is, dat er nog in lang geene liquidatie met Holland mogelijk zal zijn, is het noodig, in hetzelve veranderingen te brengen. Het departement van oorlog heeft een krediet van 12, in plaats van 6 millioenen noodig. De kredieten voor de departementen van binnenlandsche zaken en van financien moeten insgelijks vermeerderd worden. Het departement van oorlog alleen met van deszelfs supplement van crediet, dadelijk omtrent drie millioenen besteden, om de wapening en uitrusting der troepen, der artillerie én de voorraadverzorging der vestingen te voltooijen. Kortom daar worden 21 millioenen in plaats van de te voren gevraagde 14 gepetitionneerd. Men hield zich overigens met groote bezuinigingen in het personeel der administratien bezig. De chef van het comité van financien eindigde met de belofte, dat hij, in eene volgende zitting, de middelen zou voordragen, om deze kredieten te bestrijden.

Hierna werd de zitting geschorst.

Gent, den 12den Januarij.

(Over Brussel.)

De Hollandsche versterkings-troepen hebben hunne ontscheping begonnen. Vier of vijfhonderd vijanden hebben den weg naar Hulst genomen. De bezetting van Sint-Nikolaas heeft verkenningen naar dit punt gezonden, zoodat er binnen kort een gevecht te voorzien is. Daar wordt, sedert dat het tweede eskadron jagers vertrokken is, nog een derde georganiseerd. De houding des militairen bestuurs, benevens de krachtige en spoedige maatregelen van den generaal *Duvivier*, doen ons de spoedige straf der *Boer Baren* te gemoet zien.

(4) Mits men noch van den koning, noch van het hof, noch van de ministers, noch van hooge of lage beambten, noch van wetenschappen, noch van letterkunde, noch van het tooneel, noch van iets, dat aan iets hoogs spreekt, mag men in Madrid alles vrij drukken, echter onder zware boete of drie of vier straffe censeurs.

Figaro, van Beaumarchais, [illegible]

NAGEKOMEN BERIGTEN.

BREDA, den 17den Januarij.

Onder het afdrukken dezer, ontvangen wij tijdingen van Antwerpen van den 16den dezer; zij houden in, dat een Brusselsch blad een brief uit Munchen gekregen had, van iemand uit de aanzienlijkste klasse, die den toegang tot het hof had. Deze brief houdt in dat de koning *Lodewijk Karel Augustus*, den vorigen dag (den 6) de tijding had bekomen, dat zijn zoon Prins *Otho* voor den Belgischen troon was voorgesteld geworden en dat zijne keus zeer waarschijnlijk was, aangemerkt het aantal voorstanders die hij in het congres telde.

Ik kan u verzekeren, zegt de briefschrijver, dat onze waardige vorst nooit zal toestaan dat zijn zoon op den belgischen troon geplaatst worde, al stemden alle mogendheden er ook in toe, *alvorens dat hij de toestemming daartoe van de voormalige regerende familie gekregen heeft.*

DE VORSTEN.

Het is zoo; de Vorsten behooren voor hunne volken te leven; eene groote en heilzame waarheid, zonder welke geen volks- noch waarachtig vorsten gelijk denkbaar is! De erkentenis daarvan is alsdan als het oppergezag. Maar dat de Vorsten *alléén* om hunner onderdanen wil bestaan, en door dezelve, krachtens eene oorspronkelijke volksoppermagt, met majesteit bekleed, tot uitvoerders van den algemeenen wil gesteld worden, ziedaar wat een even gevaarlijk als bedriegelijk denkbeeld is, en nog grootere jammeren en ellenden zal veroorzaken, dan de niet min heillooze spreuk der dwingelandij, dat de volken alléén om hunner Vorsten wil bestaan, weleer heeft te weeg gebragt. Deze dwaling behoort (ten minste in haar volle ontwikkeling) tot de valsche wijsbegeerte der Fransche vrijgeesten; en is op weg, om tot eene algemeene verwoesting van staten en rijken te geleiden.

Inderdaad bestaan de Vorsten even min uitsluitend om hunne onderdanen, als deze alleen om hen, gelijk ouders niet alléén om hun broost, noch kinderen alleen om hunne ouders bestaan. Hoe verschillend men over den oorsprong der Koninklijke magt moge denken; men kan niet ontkennen hetgeen alle eeuwen en volken getuigen, dat het ideaal van een volmaakten Vorst is de vader zijns volks te zijn. Een vader moge geheel voor zijne kinderen leven, niemand zal beweren, dat zijn leven geen ander doel mag hebben, dan zijn geslacht. Hij heeft ook pligten, heilige pligten omtrent zijnen God en sich zelven te vervullen; en wee hem, die, om den zin en wil zijner kinderen te volgen, zulke onschendbare pligten vergeet!

Het brusselsch blad *l'Emancipation* van den 11 Januarij, bevat een uitvoerig artikel ten betooge, dat aan België een fransch vorst niet geweigerd kan worden. Hetzelfde nommer van hetzelfde blad deelt een ander artikel mede, waarin *Auguste Beauharnais*, *Hertog van Leuchtenberg* als den eenigen aan België voegenden vorst voorgesteld werde; terwijl wij eindelijk in datzelfde nommer nog lezen dat de prins *Otto van Beijeren* tot Koning van België verkoren zou zijn, Wanneer men dat alles leest moet men dan niet erkennen, dat het eenig geldende antwoord op de vraag: »*Wat willen de Belgen?* dit is: »*Zij zelve weten dat het minst.*"

Wie nog twijfelen moog, dat de Poolsche opstand een uitvloeisel van het fransche jacobinismus is, leze eene in Warschau afgekondigde proclamatie of *appel au* braves Français*.* Regt zoo! welaan! dappere *Mellinet*, *Pontecoulant*, *Niellon*, ja zelfs gij, belanglooze *Chazal!* naar Polen! Na België tot het gelukkigste land der wereld gemaakt te hebben, blijft er geene u waardiger taak over, dan ook de verdrukte inwoners van het land der *Sobieskij's te emanciperen.* Maar haast u... Weldra zal ook *China* uwe heldhaftigheid en grootmoedigheid behoeven.

Onder de leden van het Brusselsch congres zijn ook eenige *goede, regt goede* mannen. Wilt gij het bewijs, lees den brief van den heer *Demanet de Biesme* lid van genoemd congres, waarin hij een verlof van acht dagen vraagt, om bij zijne vrouw te blijven, die in het kraambed ligt. Het honorabele lid hoopt, dat alle *goede mannen* zijn verzoek zullen ondersteunen, indien de vrijgezellen er zich soms tegen mogten verzetten. *On rit, à l'instar de la France.*

BERIGT.

Elke dag levert nieuwe bewijzen op van deelneming der Hollanders in de goede zaak. Zij, die door geslacht, of door jaren, of andere geldende redenen, buiten staat zijn de wapenen voor het Vaderland op te vatten, dragen op eene andere wijze tot dezelfde verdediging bij, getuigen de tallooze giften, door alle standen der Maatschappij op het altaar des Vaderlands nedergelegd, en welker reeds zeer lange lijst nog op verre na niet gesloten is.

Wij kunnen niet in gebreke blijven onzen lezers opmerkzaam te maken op eene nieuwe onderneming ter bevordering van het groote belang. De Heeren *C. van der Vliet Pzn.*, *J. W. Pieneman*, *E. van Harlingen Jr.* en *A. J. van Eijndhoven* te *Amsterdam* hebben zich vereenigd, om de beoefenaars en voortbrengselen der beeldende kunsten uit te noodigen, om uit hun kunstwerk van hunne hand of uit hunne verzameling af te zonderen, ten einde uit die algemeene bijdragen, eene verloting te houden, waarvan de zuivere opbrengst ten beste van het geliefde Vaderland, in de tegenwoordige omstandigheden, dienen zal.

De hoofdvoorwaarden hierbij gesteld zijn: 1°. dat de tijd derzelve zending van heden af tot den 28 Februarij aanstaande gespeld blijft; 2°. zal voor de verloting te *Amsterdam* eene tentoonstelling plaats hebben van al, wat op deze wijze, ten beste van Vaderland wordt zamengebragt; 3°. worden de inzenders verzocht om, door het een of ander teeken, kenbaar te maken of de stukken door eenen verzamelaar, dan wel door den vervaardiger zelven zijn ingezonden.

Zoodra eenige bijdragen, waarvan reeds belangrijke toezeggingen gedaan zijn, ontvangen zullen zijn, zal het plan der verloting, met bekomene vergunning van den Koning, nader door middel der dagbladen bekend gemaakt worden.

Inmiddels kan men nadere inlichtingen verkrijgen, in persoon of met vrachtvrije brieven, bij een der twee laatstgenoemde heeren, wonende de heer *van Harlingen* op de *Keizersgracht bij de Elisabeth straat* en de heer *van Eijndhoven* op de *Keizersgracht bij de Leidschegracht.*

Wij gelooven niet, dat het noodig zijn zal veel bij dit berigt te voegen. Die waar kunstgevoel bezit, kan niet onverschillig zijn voor het belang des Vaderlands; en hoe schoon een kunstvoortbrengsel in des verzamelaars galerij moge prijken, hoogere waarde heeft het, wanneer het tot verzachting van het leed des Vaderlands bijdraagt. Het is eene hart verheffende gedachte: de Kunsten ter verdediging onzer heiligste regten dienstbaar te zijn, en wij verheugen er op: geene kunstgalerij zal op zulk eene uitmuntende gesloten, geen kunstenaars werkplaats verlaten blijven.

ADVERTENTIEN.

* * Te Koop of te Huur, te Rijsbergen, tusschen Gorinchem en Breda, tegen Mei aanstaande: Een zeer bewoonbaar HUIS, met vijf behangen bereden KAMERS, twee dito BOVEN, netjes opgeverfd, ruim beschoten, ZOLDER, gemakkelijke KEUKEN en KELDER, met een SCHUURTJE voor berging van Hout en turf: alles zeer goed onderhouden, en zonders met zeer wel smaak gemeten; doch netten TUIN, voorzien van VRUCHTBOOMEN en HEESTERGEWASSEN. Ook kan daarbij genomen worden eene aan den Tuin grenzende afzonderlijke WOONING, met KOETSHUIS en STALLING voor twee PAARDEN: nader te bevragen bij den Notaris VERKOUTEREN te Geertruidenberg, nabij voorsnoemde woning.

* * Bij W. VAN BOEKEREN is gedrukt en alom te bekomen:

1. Nemesis, verhalen ontleend uit de geschiedenis van geheime misdadigers. Met gegrav. titel en front. vignet. f 2,40.
   De verhalen zijn getiteld: 1. De Jaarmarkt te Leerdam, 2. De Heidin. 3. De ontmoeting op het eiland Marken. 4. Frederik L. of treffend voorbeeld van de uitwerkselen van den gewetensangst bij eenen misdadiger.
2. Nagelatene redevoeringen van THEODORUS ADRIANUS CLARISSE, Theol. Doct. en Prof. te Groningen. Met gelijkend Portrait, à . . . . . f 2,40.
3. Kusjens door Mr. A. W. ENGELEN . . . f 1,00.
4. Groninger Studenten Almanak voor 1831. . . . f 1,50.

De Bredasche Courant verschijnt van 1 Januarij 1831, vijf malen in iedere week; te weten, des Zondags, Dingsdags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags. Hiervan worden gereegld 3 nummers op heele vellen uitgegeven. De prijs is, franco per post, door het geheele Koninkrijk f 4,50 in 65 maanden. Alle advertentien, behoorlijk op formaat zegel gesteld, worden geplaatst tegen 20 Cents per regel. Alle inzendingen geschieden franco aan de uitgevers van gemelde Courant.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.